

Sygn. akt I C 475/17

UZASADNIENIE WYROKU

Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 30.10.2017 r.

Pozwem z dnia 17.01.2017 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., domagała się zasądzenia w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanej I. U. kwoty 5.152,87 złotych, w tym :

- kwoty 5.127,30 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- kwoty 25,57 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania pozwu wskazano, iż powód wywodzi swoje roszczenie z tytułu niespłaconej przez pozwaną pożyczki.

Nakazem zapłaty z dnia 22.03.2017 roku, sygn. akt VI Nc –e (...) / k. 6/ Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uwzględnił wniesione powództwo w całości.

Na skutek sprzeciwu pozwanej nakaz stracił moc. W złożonym sprzeciwie pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych, zarzucając przedwczesność dochodzenia roszczenia przez powoda, niewyczerpanie drogi polubownego rozwiązania sporu, nieudowodnienie podstaw dochodzonego roszczenia i jego wysokości, a nadto przedawnienie dochodzonego pozwem roszczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., prowadzący działalność gospodarczą w zakresie udzielania pożyczek osobom fizycznym ze środków własnych zawarł w dniu 21.03.2016r. z pozwaną I. U. umowę pożyczki nr (...)(...), na podstawie której udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 6.836,40 zł, którą pozwana zobowiązała się spłacić w 24 miesięcznych ratach po 284,85 złotych.

Rzeczywista stopa oprocentowania pożyczki wynosiła 191,40 %. Całkowita kwota do zapłaty z tytułu zawartej umowy pożyczki wynosiła 10.972,80 zł. W umowie zastrzeżono także, iż w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki przez pożyczkobiorcę pożyczkodawca ma prawo naliczania odsetek za opóźnienie. Roczna stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, tj. stopa odsetek jest stopą zmienną i równa się dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (§ 6 ust. 2 umowy pożyczki).

(odpis umowy pożyczki nr (...)(...) – k. 26-27, aneks do umowy – k. 28)

Do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie pozwana dokonała wpłat na łączną kwotę 1.709,10 zł, które zostały zaksięgowane na poczet należności głównej.

Pozwana nie wywiązała się z obowiązku terminowego spłaty rat pożyczki w wysokości ustalonej w umowie. W związku z brakiem zapłaty powód wezwał pozwaną pismem z dnia 28.10.2016r. do uregulowania zaległych należności w kwocie 284,85 złotych w terminie 7 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy, równoznacznej z koniecznością jednorazowej i niezwłocznej spłaty całej wymagalnej kwoty pożyczki wraz z odsetkami karnymi za opóźnienie w spłacie.

Po bezskutecznym upływie określonego w w/w piśmie terminu kolejnym pismem z dnia 28.11.2016r. powód wypowiedział umowę z dnia 21.03.2016r. nr (...), informując pożyczkobiorcę o wysokości zadłużenia. Pismo to

pozwana otrzymała w dniu 5.12.2016r. Po upływie 30 - dniowego okresu wypowiedzenia należności z tego tytułu stały się wymagalne z dniem 04.01.2017r.

Przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego pismem z dnia 28.11.2016r. powód skierował do pozwanej ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty.

(wezwanie do zapłaty z dnia 28.10.2016r. – k. 29, wypowiedzenie umowy z dnia 28.11.2016r. wraz z dowodem nadania pisma – k. 30-31, ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 28.11.2016r. wraz z dowodem nadania pisma – k. 32-33, status przesyłki nr (...) – k. 44)

Na kwotę objętą żądaniem pozwu składa się kwota 5.127,30 zł – z tytułu niespłaconego kapitału pożyczki (6836,40 zł – 1709,10= 5127,30 zł), od których powód domaga się odsetek umownych w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwota 25,57 zł tytułem odsetek karnych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Odsetki w kwocie 25,57 złotych zostały naliczone od kwoty należności głównej pozostałej do spłaty od dnia następnego po dniu postawienia wierzytelności w stan wymagalności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Powyższa kwota została pomniejszona o wpłaty dokonane przez pozwaną. Każda wpłata zaksięgowana przez powoda na poczet spłaty należności głównej powodowała obniżenie podstawy naliczania odsetek za opóźnienie na podstawie §6 ust. 1 umowy pożyczki.

(odpis umowy pożyczki nr (...) – k. 26-27)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie przedłożonych przez powoda dokumentów, których treść i moc dowodowa nie nasuwała żadnych zastrzeżeń.

Z mocy art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W praktyce funkcjonuje również umowa pożyczki bankowej, do której mają zastosowanie art. 720–724 kc oraz – odpowiednio – niektóre przepisy prawa bankowego.

W świetle art. 720 §1 kc oraz poczynionych - na podstawie przedłożonych przez powoda dowodów z dokumentów - ustaleń Sąd uznał, iż zobowiązanie pozwanej wobec powoda z tytułu niedotrzymania warunków zawartej umowy pożyczki nie budzi żadnych wątpliwości. Pozwana potwierdziła fakt zawarcia z powodem umowy pożyczki. Nie kwestionowała istnienia zobowiązania dochodzonego pozwem. W ocenie Sądu, w świetle dokumentów przedłożonych przez powoda oraz wywodów zawartych w pozwie i pismach procesowych powoda, również wysokość tego zobowiązania pozwanej nie budzi żadnych wątpliwości. Pozwanej były znane warunki zawartej umowy pożyczki, w tym również wysokość jej oprocentowania, warunki i skutki wypowiedzenia umowy. Powód przedłożył dowód na okoliczność zawarcia umowy pożyczki oraz wykazał zasadność kwot dochodzonych pozwem, tj. zarówno należności głównej z tytułu niespłaconego przez pozwaną kapitału pożyczki, jak też odsetek, wskazując podstawę ich naliczania. W kontekście zalegających w aktach sprawy odpisów pism kierowanych przez powoda do pozwanej jako chybiony jawi się jej zarzut dotyczący braku podstaw do żądania objętej pozwem należności oraz braku przedsądowego dążenia do ugodowego załatwienia sprawy. Powód skierował do pozwanej dwa wezwania do zapłaty, na które I. U. nie zareagowała. Pozwana nie skorzystała również z możliwości wnioskowania o rozłożenie zadłużenia na raty. Nie podjęła żadnych kroków, które pozwoliłyby na polubowne rozstrzygnięcie sprawy.

Na aprobatę nie zasługuje również zarzut pozwanej dotyczący przedawnienia roszczenia, które stało się wymagalne w dniu 4.01.2017r., zaś pozew do Sądu wpłynął w dniu 17.01.2017r. , przerywając bieg przedawnienia wynoszącego trzy lata od daty wymagalności (art. 118 kc)

Mając na uwadze powyższe oraz uwzględniając treść umowy pożyczki, z której powód wywodzi swoje roszczenie, Sąd doszedł do przekonania, iż jej moc prawna nie budzi zastrzeżeń i na tej podstawie zasądził od pozwanej I. U. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 5.152,87 złotych

z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, z tym że od kwoty 25,52 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie (co zamieszczono w postanowieniu prostującym wyrok) od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 17.01.2017r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono, zgodnie z jego wynikiem, na podstawie art. 98§1 kpc. Na koszty w kwocie 82,65 złotych zasądzone od pozwanej na rzecz powoda złożyły się następujące składniki: opłata sądowa od pozwu w kwocie 65,00 złotych, opłata z tytułu prowizji ECARD w kwocie 0,65 złotych oraz opłata od pełnomocnictwa dla pracownika powoda w kwocie 17 złotych.